

INSCHRIJVINGSPRYS

Voorop betaelbaar van vier tot vier maanden.

Voor de Stad fr. 1-50
Voor den buiten " 1-75
Voor 't vreemde " 2-25
Per maand voor de stad alleen . . . 0-58

HET WERKVERBOND

BEKENDMAKINGEN

De bekendmakingen betalen 10 centim den drukregel. Gewoone voorwaarden voor de Notarissen, Ambtenaren, enz.

Prys van een nummer 15 Centimen.

Volksblad voor Handel en Nyverheid, Stielen en Ambachten.

VERSCHYNT EEN MAEL IN DE WEEK: DE ZATERDAG.

Brieven, Bekendmakingen en alle hoegenaemde Artikels ten langsten Donderdag noon, vragtvy toe te zenden: in den Estaminet den PRÉ-AUX-CLERCS, by het Groot-Vleeschhuis, 24, te Gent. — Men kan zich Abonneren op bovengemeld adres en op alle Postbureelen.

YZERENWEGEN. — VERTREKUREN.

De Konvoijen met een * geteekent, zyn Expresstreinen van eerste klas, degene met ** van eerste en tweede klas.

Brussel, langs Mechelen	5-00	8-55**			
Brussel, langs Denderleeuw	7-00	11-45	2-20	5-00	7-40
Mechelen, Antwerpen	5-00	8-55**	11-45	2-20	5-20 7-40** Mechel.
Lier	5-00		2-20		
Dendermonde	5-00	7-00	8-55**	11-45	2-20 5-00
Aelst	7-00	11-45	2-20	5-00	7-40

Lokeren	5-00	7-00	11-45	5-00
Nim., Geerardshb. Less., Aeth.	7-00	1-25	langs Doornik, 5-00	
Brugge, Oostende	6-15	9-15	1-50	4-55* 6-55
Kortryk, Moskr., Doorn., Ryss.	6-00	9-20	1-25	4-40 7-10
Douai, Atracht, Amiens, Parys.	6-00	9-20*	1-25**	4-40
Kales	6-00*	9-20	7-10**	
Bergen, Quievrain	7-00	1-25	langs Doornik, 5-00	
Manage, Charleroi, Namen	7-00	1-25	langs Doornik, 5-00	
Leuven, Thienen, Luik, Verv.	5-00	8-55*	11-45	2-20 5-00 Thien. 7-00**

Landen	5-00	8-55*	11-45	2-20
Keulen, Aken.	8-55	11-55	Aken 7-40*	
Gladb., Duss., Cref. Ruhrort	8-55*			

AUDENAERDE.

Van Gent naer Audenaerde	9-25	2-25	7-45
Van Audenaerde naer Gent	7-20	12-15	6-00

LAND VAN WAES.

Van Gent naer Antwerpen	6-20	9-00**	10-20	2-50** 5-50
Vah Antwerpen naer Gent	6-56	8-50**	1-50	2-50** 6-00

BERIGT.

De personen aen wie wy de dry laeste nummers van ons blad toegezonden hebben en ons hetzelfde noch niet hebben teruggestuurd, zyn aenzien als Geabonneerde, zy zullen het blad voort blyven ontvangen.

MEETING IN HET SPIEGELHOF.

MAENDAG toekomende, 18 dezer, om 7 uren des avonds groote en algemeene **MEETING** voor alle Standen, ten einde over te gaen tot de lyst der **KANDIDATEN** voor de Raed der **WERKREGTERS-WERKLIEDEN**, waer van de Kiezing **Dynsdag 19**, om 10 ure des morgens zal plaets hebben.

De Vrouwen zyn insgelyks toegelaten, zy zyn zelfs gewenscht. **ELK ZEG HET VOORT.**

STAETKUNDIG OVERZICHT.

GENT, 16 FEBRUARY 1861.

VRANKRYK. — 'T is slechts acht dagen geleden, dat de fransche keizer en achter hem de koningin van Engeland in hunne troonrede eenige kans op vrede lieden uitschynen, en thans spreekt men op alle punten des Europeeschen bodemd, niets anders als van oorlog. In Vrankryk nogthans heerscht er eene schynbare gerustheid. De inwoners van Parys, zyn nog altyd van hunne politieke bezigheden, afgetrokken, om zich gansch en heel aen de verlustiging van den karnaval en aen de zoo zeer gevierde *mardi gras* over te leveren. Het volk is op den loop achter de gekroonde ossen, welk men de namen van chineesche steden heeft gegeven: Sanghaï en Pekin. Dynsdag laetst waren Sanghaï en Pekin op weg naer de Tuiterien, en men zeide alom, in de menigte « dat wy Sanghaï voor keizer hadden en Pekin voor eerste minister, ten minsten wy zouden niet met het kanon aen het oor moeten te bed gane; wy zouden onze velden kunnen beploegen en gerust onze kiuiten tellen, en toch zoodanig zyn de zaken hier beneden geregeld, en zoodanig zyn wy nog in de domheid verslegen, zoo ondankbaar en barbaarsch

zyn wy dat wy die twee goede en vredelievende schepsels, welke wy zouden voor meester willen, het vel gaen afstroopen en aen stukken kappen en kerven. Toen dat wy gestroopt gekapt en gekerfd worden; toen dat men onzen eigendom verbeurt verklaerd, onze kinderen aen een *idée* slagtoffert, de algemeene fortuin verspeelt, en ons met armen en beenen saem gebonden naer Cayenne en Lambessa, overstuurd, wy beklagen ons; wy beklagen ons om dat wy lammeren zyn van een gekroonden heer, en als wy het met de gekroonde ossen te doen hebben, om dat zy gedooft, goed en braef zyn, « wy doen gelyk den beer. » Zoo liepen de praetjens over en weder, en als Sanghaï en Pekin daer voor het balkon stonden, van waer de keizer en de keizerinne, Sanghaï en Pekin vriendschappelyk groetenden, sprak de keizer stil tot zyne twee gekroonde broeders: Makers, dat gy die domme menigte eenige stooten van uw hoorns gaefdet en links en regs over hen allen heen liep, zy zouden u voor de gek niet houden gelyk zy doen; ik heb ook eens gebaerd dat ik een os was en 't schol weinig of zy badden my by den neus, doch ik heb my al gauw beer getoond gelyk ik was; ik heb ze in myn armen samengedrukt, het vierde deel is er van afgekomen met het verlies van armen en beenen, van lyf en goed en sedert dit oogenblik gy ziet in welken geur ik sta, « en de menigte van volk welke de Tuiteries had ingenomen, riep met duizende stemmen: Leve de keizer! leve de keizerinne! leve Sanghaï en Pekin!

En attendant dat Louis-Napoleon, de badauds van Parys, bezig houdt, met domme volks-aperyen, let het hem niet de Europeesche staetkunde, van langs om meer in te wikkelen, en elk op zynen winkel *passabel* veel werkte geven. Met Engeland heeft by de kwestie van Syrie op den arm, met Oostenryk, het dilemma der italiaensche monarchie onder het huis, Victor-Emmanuel, en de onwenteling van aen Polen, tot aen den oever der Adriatische zee; met Pruissen, de brandende, en, tot eenen algemeenen oorlog uitlopende, zaak van Denemark-Holstein; met Spaenjen, de vereisschen der verouderde schuld, aen Vrankryk; met Belgie en

Holland, de natuerlyke grenzen; Rusland alleen krygt pateekens en windballen.

OOSTENRYK. — De spanning des omwentelingsgeest in de massa, verergert alle dagen en de neteligen toestand, waerin het stamhuis der Habsburgs zich bevindt, is niet bedenkyk. De keizer is een fantom geworden, zonder wil of autoriteit; zyne besluiten zyn veracht en zonder wezentlyk uitwerksel; zyn laetsten keizerlyken omzendbrief, is tot Pest in het comitat, by algemeene stem, door een bedreigend adres aen François-Joseph, beantwoord en de staet van belegering uitgesproken, tegen de stad en het district van Fiume, heeft de verbittering ten hoogste doen klimmen. Met de lente zullen de duivelen om de stukken komen. Niettemin om het vertrouwen niet heel en al te doen schipbreuk leiden, ten minsten om de waerschyndlykheid van eenen moeiljyken en onuithoudbaren toestand, niet al te bloot te leggen en het volk aen een schim van vrede vast te houden, is het budget van oorlog voor land en zeemagt voor 1861, met eene veronderstelde vermindering van 194 millioenen oostenryksche guldens tegen over het budget van 1859; maer 't zal schoone zyn.

ITAELJEN. — Eindelyk zal het moorddadig tafereel in Gaëte gedaen zyn. Frans II en zyn handvol soldaten schynen tot het nitterste gedwongen en de overgaef van de strekte, een feit. De generaal Cialdini heeft zelfs de vraag van een wapenstilstand verworpen en het vuur, niet zoo hevig, maer toch tot heden voortgezet.

Welk eene triomf voor Cialdini, by de aenhangers, de bewonderaers moet men zeggen van het bloedige drama, welk een moed, welk een ernst, welk een dapperheid voor den jongen koning Frans II, van met zoo weinige middelen tegen de altyd aengroeiende magt van den Piemont, zoo lang te hebben stand gehouden. Ja, moed en triomf voor hen, die ongestraft de moorderyen, brand en plundering mogen plegen, en onder het oog van een God die den vrede en de gelykheid wilt, de afschuwelykste plannen van baetzucht, door het geweld verwezentlyken. Hier een man die met de namen van 't italiaensche volk en vryheid, zyne familie zoekt te verriken aen geld en invloed, ontroofd op eene andere familie; daer een tweede, die met de titelen van wettelyk en tegenstand, maer een enkel gril meer zoekt te voldoen, om eene sints lang verlorene zaak regt te houden.

KAREL DE STOUTE,

DOOR WALTER SCOTT,

VERTALING VAN GUSTAEF BRAEM.

EERSTE DEEL. — KAPITEL I.

1.° Vervolg.

Terwyl de reizigers dit verschil, dat in een woord aen de toebereidselen van eenen stryd tusschen het licht en de duisternis geleek, stonden te bewonderen, moedigde hunnen gids, hen in zyne met duitsch en italiaensch gemengde taal aen, den stap te verhaesten. De gemeente waer hy hen wilde geleiden was, zegde hy; nog wyddelegen en den weg die zy volgen moesten was slecht en moeiljyk om vinden; en indien de helse geest, voegde hy er by, zyne blikken op den Pilatusberg, en een nieuw kruisteeken makende, deze dalen in duisternis moest dopen dan zou den weg onveilig worden en zou het misschien wel onmogelyk geweest zyn hem te vinden.

De reizigers aldus verwittigd, sloten hunne mantels digt toe, trokken hunne muts over de ooren en de stok met een yzeren punt beslagen, vast in de hand houdende, zetteden zy met snelheid hunnen togt voort.

By elken stap die zy deden, scheen het tooneel rond hen te veranderen. Telkens dat de wending der vreemdelingen eenige rotsen of dalen in den mist deden ontdekken, zoo leverden de bergen een ander uitzicht op, even als de wolken wier omvang geduriglyk verandert. Hunnen weg die byna nooit de regte lyn volgde en die slechts een smal voetpad was, dat rond het dal kronkelde, was ook eene der verscheidenheden welke de reizigers de kwade vermoedens, welke zy over hunnen togt hadden opgevat, deden verdwynen.

Ik zou, onderbrak de oudste, even als de zeevaerders, eene dier geheimzinnige naelden willen bezitten welke altoos het noorden aenwyzen en die hen in staet stelt hunnen weg te vinden, wanneer er nog land, nog zon, nog maen, nog sterren, nog zelf een cirkel te zien is.

— Zy zou ons misschien in het midden dezer bergen van een groot nut kunnen zyn, antwoorde de jongste, want alhoewel deze merkweerdige naeld, op eene platte oppervlakte als de zee, zonder feilen het noorden aenwyst, moet men niet aennemen dat zy dezelfde magt behoud, wanneer deze groote bergen eene hinderpaal zouden daerstellen, tusschen het staet waarvan zy gemaakt is en het voorwerp dat haer zoo aantrekkeljyk schynt.

— Onzen gids, zegde de vader, is nog dommer geworden, sedert den oogenblik dat hy zyne woning met ons verlaten heeft, ik vrees dat hy ons in het midden van dit gebergte zou onnuttig zal zyn als het kompas waarvan wy tegenwoordig spreken. Myn jongen, voer hy voort terwyl hy het woord in slecht italiaensch tegen Antonio rigte, geloof gy dat wy ons op den regten weg bevinden.

— Indien het Sint Antonio belieft, antwoorde hy om geene verdere uitleggingen te moeten geven.

— En maakt dit water, dat wy door den mist zien blinken, aen den voet van dezen zwarten berg, nog deel van het meer van Lucerne, of hebben wy er al een ander ontmoet sedert dat wy den laetsten berg bestegen hebben?

Al wat Antonio kon antwoorden, was dat zy zich nog by het meer van Lucerne bevonden en dat hy verhoopde dat hetgeen zy in de verte ontwaarden eenen arm van de vaert was, die laps daer zynen vloed had genomen, maer hy kon niets verzekeren.

— Domoor! riep de jonge reiziger uit, gy moest u hals en nek breken, voor u met eene bediening te belasten, waertoe gy zoo onbekwaem zyt als om den weg van den hemel aen te wyzen.

— Zwyg, Arthur, zegde zyn vader, indien gy dien jongeling vrees inboezemt, zal hy ons verlaten en met hem verliezen wy de weinige kennis dezer streken, die hy bezit. Indien men tegen hem den stok gebruikt dan bedient hy zich van het mes, dit is het karakter van zyne landgenooten, in alle gevallen vermeerderd gy onze verlegenheid in plaets van dezelve te verminderen. Hoor, myn kind, ging hy voort tot den gids, in zyne slechte italiaensche taal, vrees niets van deze jonge losbol. Ik zou niet dulden dat hy u het minste leed doe. Kunt gy my de namen zeggen der gemeenten welke wy heden doortrekken moeten.

De gids, die in het eerst, door den dreigenden toon van den jongen reiziger, een weinig verschrikt was geworden, herstelde zich weldra by de vredelievende woorden van den ouderling, en sprak in zyne taal verscheidene namen uit, welke met duitsch en italiaensch gemengd, zoodanig onverstanebaar waren, dat het de oudste reiziger onmogelyk was het minste inlichtend antwoord op zyne vraag te bekomen en dat hy eindelyk verpligt was uit te roepen:

— Gaet dan, in Godsnaem of in dien van Sint Antonio vooruit; want ik zie dat wy met hier te staen twisten, niets doen dan tyd verliezen.

Zy zetteden hunnen weg voort als vroeger, met dit verschil, dat de gids, die tot nu toe met den ezel, die hy by den toom leidde, gevolgd had, en hen aldus den weg had aangewezen, nu vooruit reed.

De lucht werd door zwarte wolken overtrokken en de mist, die tot nu toe, aen eenen lichten damp had geleken, begon als een fyne regen of liever als dauwdruppelen op hunne mantels te vallen. Men hoorde in de verte een gerucht dat, aen de klagen van den kwaeddoende geest van den Pilatusberg, en waerdoor hy een onweder aenkondigde, scheen te gelyken. De gids moedigde de reizigers op nieuw aen zich te haesten, maer hy zelf was eene hinderpaal voor de verwezentlyking van zyn verzoek, door de traagzaamheid en de onzekerheid waarmede hy hen den weg aenwees.

Na aldus dry of vier mylen verre gegaen te zyn en die door de onzekerheid dubbel vermoeiend waren gemaakt, bevonden zy zich eindelyk op een smal pad, op de hoogte van een berg, aen den voet van den welken zy telkens dat er een wind de mist verdreef, dit water bemerkten; was het het meer, op den boord van het welke zy des morgens hunne reis hadden aangevangen of wel was het een ander? was het eene groote rivier of was het eenen breeden stroom? dit was hun onmogelyk te onderscheiden. Het eenigste waerover zy verzekerd waren was, dat zy zich op geene plaets bevonden, waer het meer van Lucerne zyne gewoone breedte had, want de zelfde wind die hem toeliet het water aen hunne voeten te zien, liet hen ook toe de andere zyde te ontwaren. Maer dit zocht men oogenblikkelyk zynde, zoo was het hun onmogelyk de verte er van te berekenen, alhoewel zy naby genoeg was om hen toe te laten er groote rotsen met pijnboomen bedekt, te ontwaren.

Tot alsdan was de weg, alhoewel steil en hobbelig, toch gemakkeljyk

den; en beide, slagtofferen de onwetende massen zonder gevaer voor zich zelve. Er zyn duizende bomben en kanonnen vershoten, de muren zyn verdelgd, de huizen in brand geschoten en overal ziet men dooden en gekwetsten, hoort men huilen en kermen, maer de koning heeft het uithoudend, hy heeft zynen moed getoond, en Cialdini, die in het weigeren van den stilstand om de doode volskinderen op te rapen, getoont heeft, dat men generael en barbaer kan zyn, zal by de mannen van Turin veel van het vaderlandt verdient hebben! spot en huichelary!

Gedrogtelyk tragediespel! Wanneer zult gy eindigen? Wanneer zal het gordyn voor zoo veel afschuwelyke tooneelen nedervallen? en wanneer zal de wereld begrypen dat de volks-associatie, het vonnis der tirannen is??

Versterking van Antwerpen.

Men zegt dat het cyfer in het budjet opgenomen voor de dagloon der aerdewerkers, niet boven de 2 fr. 50 centiem gaet, en daer men aen zulke prys geene werklieden kan verkrygen, is den ondernemer verplicht aen het goevernement soldaten te vragen, om deze in de werken te vervangen. Daer uit volgt dat mynheer Kazal de franschman, de verlofgangers doet binnen komen, ten einde 12 of 13 duizend mannen aen de beschikking van den ondernemer te stellen, om die te gebruiken gelyk het hem nuttig schynt??

Dat ziet er my waerlyk een gekombineerd affaiken uit, waer over de journalen van het kollegie die het air hebben van oppotitie te maken, ten minsten het eene of het ander zou dienen te zeggen.

Als 't zoo is, wy zouden wel willen vragen aen mynheer Kazal, met welk regt en krachtens welk eene wet, hy de verlofganger uit zyne hardstede terug roept, om hem als dienstplichtigen voor de rekening van een ondernomen werk te stellen, en wy zouden wel willen vragen krachtens welk een regt de koning dit besluit heeft goedgekeurd en geteekend? Als het bestaat.

Wy zien in de Grondwet dat het leger enkel bestaat in Belgie, om als het geschiede, de gekrenkte onzijdigheid van Belgie te verdedigen, en niet om ten diensten gesteld te worden van eenen enkelen persoon, die als persoon eene onderneming doet van staatswerken en aldus iets aanvangt ten koste van eige verlies en baete zonder verdere tusschenkomst, van wege het goevernement.

Is de koning de uitdrukking der Grondwet, ja of neen, dat men antwoorde? Heeft hy gezworen die Grondwet te eerbiedigen in gansch den volledigen zin? Rusten onze instellingen niet op die koninglyke waerborg? Dan vragen wy nogmaels, krachtens welk vermogen men den zoo aen den ploeg onttrekt, het kind aen den steun zyns ouders, en derhalve van duizende landlieden den aerbeid doet kwynen, de ellende doet vermeerderen? om dit ontstolen werk aen den eigendom van ieder huisgezien, ten geschenke van een ondernemer te geven; en met het volk zoo ver den spot te dryven van eene, zulke vryheid schendende en schreeuwende daedzaak, by klaren dagen en aen den neus van kleinen en grooten in den naam van het land te blyven volherden.

Of te wel mynheer Kazal, heeft een onbepaald vermogen of te wel dit vermogen is bepaeld in de Grondwet. Als franschman, kan 't zyn dat hy zich boven de wetten van het land stelt, maer, waarom dan doet de koning zynen pligt niet? De koning heeft gezworen dat hy het op zich neemt de minister die het land miskent, in beschuldiging te stellen: Als Kazal het land miskent, zyn maendaet loochend en willekeuring een vermogen uitoefent dat vloekt met de algemeene wetten, en dat de koning het laet passeren, zelfs dit onwettig besluit goedkeurt, wat moeten wy denken?

genoeg om vinden, daer men er teekens op vond, die lieten vermoeden dat reizigers te voet en te peerd, den zelfden nog gevolgd hadden. Eensklaps en op het oogenblik dat men eene uitspringende verhevenheid, tot de welke het draeiende pad hen geleid had, bereikte, laekte Antonio een verschrikkeliken kreet uit en bleef met zyn ezel eensklaps staen, Arthur meende te bemerken dat het hier deel aen de vrees van den gids nam, want het deinsde een stap achteruit, stelde zyne voorpooten op eenen kleinen afstand van elkaer en nam eene houding aen die tevens afgryzen, schrik en besluit daerstelde, en alle middelen die men aanwendde, om het te doen voortgaen, waren vruchteloos.

Arthur spoede zich vooruit, niet alleenlyk uit nieuwsgierigheid, maer om zich aen het gevaer bloot te stellen vooraleer zyn vader den tyd zou gehad hebben, hem te vervoege, om het met hem te deelen. Hy bevondt zich dus op min tyds, dan wy noodig gehad hebben om deze weinige regelen te schryven aen de zyde van Antonio, op de verhevenheid waer de weg die hen geleid had eensklaps scheen te eindigen en aen den voet van de welke zich een afgrond bevond, waarvan de mist belette de diepte te erkennen, maer die altoos zeker dry honderd voeten beliep.

De verslagenheid waarin dit geval de reizigers dompelde, liet genoeg de schrik en de onrust raden, die zy by deze onvoorziene hinderpaal gevoelden en die hen onoverwinnelyk toescheen. De trekken des vaders die eenige oogenblikken nadien aenkam, deden by de eersten alle hoop en vertroosting verdwynen. Hy sloeg zyne blikken op den diepen afgrond, die zich aen hunne voeten bevond, en het was te vergeefs dat hy de voortzetting van den weg in het omliggende zocht, die zekerlyk niet gemaakt was om naer eene dergelyke plaats te geleiden. Zy wisten niet wat aanvangen, de zoon zocht gedurig een middel om vooruit te gaen terwyl de vader op het punt was den voorstel te doen om langs denzelfden weg terug te keeren. De wind blies met dubbele kracht in het dal. Het was alsof eenieder het gevaer begreep, want elk greep een struikgewas vast uit vrees van omgeworpen te worden, de ezel zelf scheen een middel te zoeken om vast op zyne pooten te blyven staen, ten einde met goed gevolg tegen het onweder te kunnen worstelen. Het duerde niet lang of hetzelfde barstte los en dit met zulk eene hevige woede dat het de reizigers scheen, dat zy de rotsen onder hunne voeten gevoelden beven, en misschien zou de wind hen als verdroogde bladere

Welnu, 't is nogtans zoo, niemand kan ons aentoonen, dat een kind uit zyne familie kan ontruikt worden, aen het genot zyuer persoonelyke vryheid worden onttrokken en van zynen aerbeid beroofd, die zynen eigendom is, om op eene gedwongene wyze, en vryheid, en aerbeid, ten profyte van eenen andere persoon beschikbaer te stellen??

Geen vermogen hier in Belgie, is daertoe bevoegd: noch koning! noch ministers, noch kamers noch senaet, hebben het regt van over een man te beschikken, dan als tot nut van het geheel vaderland, niet van een enkelen persoon, en dan nog met het schreeuwend oogmerk, van de misslagen van dien enkele persoon te helpen klaer brengen??

Wy hebben een leger om den algemenen vadergrond te verdedigen, een leger dat zich moet eerbiedigen, zyne waarde gevoelen, op dat het, den dag des gevaers, kloek en deftig by zyne zending zou wezen; dit leger ten beschikken stellen van een ondernemer, om misschien zekere combinatie van deze in de hand te werken, is eene laegheid die de eer en de regeltucht in gevaer brengt, en weinig betrouwe voorzulke gebieders inboezemt??

Of wy zyn gekken, en wy, verdienen dat men ons voor de wiep houde, of wy moeten al het ongerymde en het vernederende voor de verdigers van Belgie, klaer lyk de zon zien uitkomen; en als wy het zien en by gevolg niet gek zyn, wat zyn wy dan??....

Wy zullen voorheden van de geldelyke kwestie niet spreken, schoon het in de kwestie is, dat wy de oorzaak zullen opgeven waerom men de verlofgangers binnen roept en van hunne zoo wettige bezigheden aftrekt om de onwettige bezigheden van mynheer den ondernemer voort te zetten??

Wy stellen enkel in het daglicht: of het leger, is het leger van het land, uitsluitelyk aen den dienst van het land, of het is het leger van Kazal, uitsluitelyk aen den dienst van Kazal. In het eerste geval, eens met de de grondwet, mag geen enkel soldaat van deze zending worden afgetrokken; hy moet het land dienen, geen personen.

Als Kazal by gebrek aen aerdewerkers — gebrek dat moet uitgeleid worden — aen den ondernemer soldaten levert, endie van den aerbeid van hun eigen veld onttrekken, blyft hy in de grondwet? en als de koning het goedkeurt blyft de koning zyn eed getrouw? En als zy het altemaal eens zyn om de grondwet op hunnen manier uitteleggen, die te kneden en te keeren nagelang zy er zich van willen bedienen, om budjetten en ondernemingen te verregtveerdigen, den kontribuablemen met de handen in den zak te zitten, en uit den algemeenen rykdom door zekere berekeningen ongehoorde schatten voor hunne eigen kas te ligten, is het dan geen boelke te samen «UIT GEZONDERD DE KONING.»??

Wy zyn Jannen.

Als men in een land op geheel de wereld, Frankryk zelfs niet uitgezonderd, met het volk den spot dryft, het is hier in Belgie! In dit Belgie, by het vreemde zoo hoog geheven, om zyne vryheid, en meest van al nog om de kansen die het oplevert aen twee partyen, van elk op zynen keer aen het schotelken te geraken, en zich te verriken op het zweet van den burger; daerom is Belgie groot! Zyne instellingen zyn niet naer dat, de welvaert is algemeen, zyne wetten zyn wyze wetten, het regt is er onverbiddelek en alles wat er gedaen wordt, geschied in den naam van het volk!

Maer indien men eens zeide, aen een Kaser, of Ottentot of bewooner van het Lapenland, onbeschaefde menschen als er ergens zyn, indien men hen eens zeide: «Wy kennen een land, in de beschaefde wereld die eeuwen lang tegen de drukking van het vreemde heeft gestreden, en de roem

voortgeworpen hebben, indien zy geene maatregelen genomen hadden om dit voor te komen. Nogtans had de hevigheid van den wind, de mist geheel en al verdreven, zoo was het hun gemakkelek de oorzaak der hinderpaal, die hen belet had hunnen weg voort te zetten, te bemerken.

Den vluggen, doch zekeren blik van Arthur, liet hen toe te bemerken dat het pad dat hen naer deze verhevenheid had geleid, zich vroeger in de zelfde rigting, over een aantal rotsen uitstreckte.

Maer door een dezer fenomenen der natuur welke zich meermalen in deze wilde streken opdoen, zoo was de aerde van de rotsen losgeraekt en met struiken, boomen en al wat het bedekte, in den afgrond of in de rivier gestort, want het was nu zeker dat het water, dat men van eene verbazende hoogte beschouwen kon, er eene was, en gezins een meer of eene vertakking, zoo als men het tot nu toe gedacht had.

Deregte oorzaak van deze instorting kon eene aerdbeving zyn, zooals het meermalen in deze omstreken gebeurd. In deze laeg aerde die niets meer dan een hoop puinen opleverde groeiden nog eenige boomen, die in het water, waerin zy zich vroeger gespiegeld hadden, gebukt lagen. De rotsen, gelyk aen het geraemte van een monster, vormden den muur van dezen afgrond, die men voor eene nieuwe steengroef zou genomen hebben, maer die er des te treuriger uitziet, omdat men er nog de gewassen niet kon ontwaren welke al gauw, de dorre rotsen bedekken.

Onlangs deze teekens welke klaerblykelyk bewezen dat deze instorting nog maar onlangs kon gebeurd zyn, zoo bemerkte Arthur insgelyks aen de andere zyde der rivier, een weinig verder op het dal, in het midden van een pynbosch een vierkantig gesticht, van eene aanzienlyke hoogte, en gelyk aen de puinen van eenen gothischen toren. Hy wees Antonio deze ontdekking aen en vroeg hem of hy het kende; want hy dacht met rede dat den byzonderen toestand van dit gesticht een punt uitmaekte dat men moeijelyk vergeten kon, wanneer men het eenmaal gezien had. De jonge gids herkende het op het oogenblik en verklaarde met eene zekere voldoening dat het Geierstein genoemd werd, het is te zeggen, volgens zyne uitleggingen, een steen der gieren. Hy herkende het niet alleenlyk aen den toren, maer nog aen eene naburige groote rots, in den vorm van eenen kloktoren, op wier top er eens een Lammergeier of Lammergeier, een der grootste gekende roofvogels, met het kind van een oude bewooner van het

zyner heldendaden, voor vryheid en vaderland, op al de bladzyden der geschiedenis heeft aengeteekend! welnu dit land, voorheen zoo groot door het volk zelve, is thans het prooi, het lokhaes van eenige roofvogels die zich mesten en vetten op den aerbeid van het algemeene-best. Dit land heeft een bestuer, koning en ministers, senaetsheeren en representanten, goeverneurs en gansch eene vertakking van bureaucratie in provincie en gemeenten; zoogezeide liberale genootschappen en komiteiten, soldaten en kanonnen; het telt 4,671,883 inwooners, waarvan ongeveer 2,800,000 Vlamingen tegen 1,860.000 Walen, het betaelt by de 150 millioen van pachter en lasten, waarvan het grootste gedeelte op den kleinen burger weegt, welnu, dit landeken dat de betaelde journalen aen Europa voor een exempel ophangen, is geen land, dit volk is geen volk, het is eene verblinde massa, geexploiteert en bespot van eene kotterie die zich de naam van liberalen geven, gelyk zy, die onze beurs knapen, zich industrieelen noemen. Noch natie, noch nationalen geest, hebben wy: «Wy zyn het speeltuig der vreemde blague, van groot klinkende woorden. Onze regeerders zyn Franschmans, onze wetten zyn fransche wetten, de munt in den handel is fransch, de verplichtende tael, fransch; men verfranscht onze kinderen, men verfranscht onze wyven, en zoodanig is het dat wy dansen gelyk die kiek schuifelt; dat wy de rigting welke zy aen het openbaer leven poogen te geven, in alles navolgen: literatur, kunsten en wetenschappen, gelyk de mode waerin wy ons pimperen, de bedorvene zeden die wy naleven, het moet alles op franschen geest geschoeid zyn.» Indien men hem dit zeide, zouden zy niet antwoorden: dit land, is geen land, dit volk is geen volk; want waer de vreemdeling onbepaald de meester speelt, waer geen eige tael, geen eigen leven is, waer geen landaert is, is geen land, is geen volk.

Welnu dit bestaat niet in het Kafferland, dit bestaat in Belgie! Belgie is fransch, het hof is fransch, de regeerders zyn fransch, de bureaucratie is fransch, het leger is fransch. Koning! prinsen! ministers! de tael van het land is hun onbekend; het volk alleen is Belg gebleven, maer dit volk is veracht, want het kent zyne regten niet. Men heeft het kunnen verarmen en uitputten, omdat het zich in 1830, van het overige zyner familie heeft laten afscheiden en thans wil men het in eenen staet van voogdy houden, om het anti-nationaal beheer vol te houden, de algemeene verarming der burgery te voltoojen en na wil en gril een stelsel voort te zetten dat een dag op den vlaemschen grond, de ontploffing der volkswoede moet te weeg brengen.

Doch, Kaffers, Laplanders en Ottentoten, wees voor het vlaemsche volk niet beducht. Wy hebben lang geslapen, 't is waer, wy zyn lang verdeeld geweest, en te veel onzen tyd besteedt met gelyk de springhanen, aen de voorbygangers liedjens te zingen; te lang zyn wy schuldigh geweest, aen eene strafbare werkeloosheid, die de fransch gezinden in hunne onderneming verstout, en verkloekt hebben, en ook zyn wy te lang schuldigh den geest van associatie in de mindere standen niet genoeg te hebben aangemoedigd. Wy bleven gestadig in eenen kring ronddraeijen, om gedurende ettelyke jaren, gelyk eene verdwaelde komeet, op dezelfde plaats terug te keeren, maer heden verkrygt het element een lighaem, alle dagen groeit het in de maetschappijen der mindere standen, en gevolgentlyk ook by den kleinen handelaer, by winkelier en neeringdoende; het groeit aen by de lagere beambten, onder het zelfde stelsel neêrgebogen. Ja de herinnering aen ons Vlaemsch verleden komt terug. Als Vlamingen! wy willen. wy moeten van ons land zyn? Nord en Zuid en Neerlands bloed!

SLUITEN VAN DEN KARNAVAL.

DYNSDAG, 19 FEBRUARY.

Herkiezing voor de Raed der Werkregters-Werklieden.

Het zyn de boeren van Bellem die vragen, wanneer dat de nieuwbakkene kiezing zal plaats hebben voor de Raed der Werkregters-Werklieden, wat moeten wy hun zeggen mynheeren van het Stadhuis? Zouden wy de welgevoegdheid te buiten gaen met hun te antwoorden: het stads Kollegie wilt dat de karnaval dit jaer met een *Arlakienade intrigue* zal gesloten worden, waer in al de werklieden met monden ellen open zullen staen gapen op eenen grooten

slot, was gevlogen.

Terwyl Antonio de belofte mededeelde die de ridder van Geierstein, aen onze lieve vrouw van Ginsiedlen deed, verdwenen het slot, de rotsen, de bosschen en de bergen voor hunne oogen en werden zy op nieuw door een dikken mist verborgen. Maer, toen hy aen het mirakel was gekomen, dat het kind weder in de handen zyner ouders bragt, riep hy eensklaps uit: Neem u in acht! de storm! de storm! De wind verdreef op nieuw de dikke mistwolken en onze reizigers bemerkten op nieuw de wonderlyke schrikkelikheden, welke zich voor hen opdeden.

— Ja, zegde. Antonio op eene zeevierende wyze, wanneer de windvlaeg was verdwenen, de oude Poncius, hoort niet geern van Onze Lieve Vrouw van Ginsiedlen spreken, maer zy zal die gene beschermen, welke hun vrouwen in haer stellen. *Ave Maria*,

— Dezen toren schynt onbewoond, zegde de jonge reiziger, ik ontwaer er geen rook en de muren vallen in puinen.

— Het is wel lang geleden dat er iemand woonde, hernam de gids, maer met al dat zou ik er toch willen zyn. Den eerbaren Arnold Biederman, de landamman van het kanton van Underwald, woont er digt by, en ik kan u verzekeren dat alwaer hy meester is, hetgeen hy het best in zyn kelder heeft, ten dienste van den vreemdeling is gesteld.

— Ik heb hem als een deugdzaam en gastryk man hooren melden, antwoorde de oude, die door Antonio Signor Philipson werd genoemd, en die de eer verdient, die hem door zyne landgenooten bewezen wordt.

— Gy laet hem regt wedervaren, signor antwoorde de gids en ik zou willen dat wy zyne woonst bereiken konden, daer zoudt gy goed onthaeld worden en goede inlichtingen bekomen voor de voortzetting uwer reis van morgen. Maer hoe zouden wy de steen der gieren bereiken zonder gieren vleugels te hebben? dit is eene zaak die zeer moeijelyk om oplossen is.

Arthur antwoorde met eenen stouten voorstel die men in het ander kapittel vinden zal.

(Vervolg by naeste.)

man, die met een paar groote handen aen elkander gevingerd, hen eenen groeten liberalen neus stelt.

Gy zyt dus verwittigd kiezers van Bellem, om den Karnaval goed te eindigen en op dat het altemaal met de zelfde ruzie zou henen gaen, het kollegie heeft besloten, eene laatste vertooning te geven, en dat wel « gratis » voor al de werklieden van Gent, getiteld : *De mannen van het licht*, pasquinade in een bedryf of de kiezing der Werkregters-Werklieden voor de Raed van Prud'hommes.

De tweede oproeping van die volkskomedie, zal merkelyk verbeterd zyn, de aktEURS zullen beter hunne rol kennen, en meer opletten zyn by de *mise en scène*; men spreekt ook van eenige veranderingen in het uitdeelen der toegang biljetten. Eenige die by de eerste vertooning niet toegelaten zyn geworden, hebben voor dit maal een uitnoodigings biljet ontvangen, anderen die er deel aen maekten, verwezen; men verstaet als het gratis is, er is niet veel op te zeggen: het kollegie doet na welbehagen!

Wy hebben dus achter vyf dagen zotjens spel een dag van spektakel voor slot! 't is amusant. De kiezers moeten zich de moeite niet geven, hunne kostumen af te doen, het rood van hunne kaken te vryven: Bilboquet, Piro of debardeur, wanneer gy maer antwoord, aen de naem van uw vader, nadert de stembus « gravement » niets al dat, en zeg maer, wie gy wilt die U, in den raed vertegenwoordige.

Ware er niets anders aen gelegen, en ware er van den kant van het kollegie, niets anders in als de gedachte van zich op de rekening van het volk een weinig te vermaken, wy zouden mée lachen met de boeren van Bellem, die zeggen: « WAT ES DAT NAIE! *plus on a de fous plus on rit* » maer er zyn van die middelkens die zoodanig zypend dun zyn, en zoo belachelyk ah! erme! in zich zelve, dat zy uit een soort van, ik weet niet, wat medelyden, kop en hart in de schouderen zich doen samen trekken, en met een vervelend grimlachen doen zeggen: wel! wel! wat al van muizen nesten, in het brein van zulke GROOTE MANNEN!

Compassie! compassie! waerachtig! nooit hadden wy het in den kop gekregen naest zoo veel grootheid, naest Pericles en Licurgue, — wy willen niet spreken van Van Crombrugge en Minne-Baert, — nooit dachten wy, zeggen wy het honderd maal, NAEST ZOO VEEL GROOTHEID, zoo veel armzalige kleingeestigheid by onze stadhuisheeren te ontmoeten.

'T is waer die heeren zyn liberalen! kinderen van de zon! Apostels van het menschdom, die het air hebben, met een stevig oog door en door de eeuwen te peilen, toen wanneer zy alleen bezig zyn met voor neven en vrienden en aenhangers te zorgen! zoo dan: dat gaet voor de liberalen! vivat de liberalen! vivat het koordeken!... vivat het stadhuis, 't is gothiek!

En welk is nu het diep politiek van het kollegie om met de kiezing van Werkregters de karnaval te sluiten? De *Stad Gent*, wy zeggen het met eerbied — de *Stad Gent* die, by het kollegie de plaets vervangt van Thienpont den uitbelder, en daerenboven een geheel approvisionnement zoe- te bofer in zynen winkel heeft, om de kontribuabelen den baert te smeren, de *Stad Gent*, de levende Quiproquo van Snoeks almanak, de *Stad Gent*, heeft ons van die verstandige en diepe staatkunde niets medegedeeld. Het eenigste dat wy er uit maken, is dat de mannen van het licht het gezworen hebben de maetschappyyen, zoo veel moeijelikheden aen te doen als het maer zyn kan; alle kleine middelkens te gebruiken om ze tegen te werken; zoo zeggen zy: laten wy met de kiezing voor de raden der Werkregters den Karnaval eindigen, wy zullen op die wyze, de maetschappyyen verhinderen; zy zullen geene byeenkomst hebben, geene zalen kunnen verkrygen om het volk tot de meeting saem te roepen, en het zal derhalve pateti! pateta! gaen: de beste middel om het hun moede te maken.

Weet gy niet anders als dat, uwe middelkens mynheeren zyn weinig gevaerlyk. Keizer Karel, was een anderen kneut als geheel het koordeken te zamen, en nog vermoog hy niets tegen het protestantismus in kwestie van geloof; dat weet gy veel beter dan wy. Philips II, zoo sterk als zyn vader vermog niets tegen de Geuzen. Hun geld, hun leger, hunnen invloed van het heilig regt, niets is bestand gebleven, tegen de strekking dergedachten, die de hervorming voóruit liepen, Karel de Vyfde is verdwenen, Flips is verdwenen; schier zyn zy vergeten en de hervormingen zyn regt gebleven.

Welnu gestrenghe heeren van het Stadhuis, wy zyn ook protestanten; protestanten in kwestie van het politiek en burgerlyk leven, en al de haerklieveryen, leuringen en spelleten, welke UE in het werk kan stellen om de maetschappyyen tegen te gaen, is olie op het vuur werpen. Zie het wel in Mynheeren? Karels en Fliepen! gy zult passeren! het protestantismus der maetschappyyen zal regt blyven en als men ergens, uwen naem, nog eens zal ontmoeten, het zal zyn om te bewyzen dat het volk na vierhonderd jaren stryd, om tot het zelf leven te geraken, nog de zelfde mannen voor vyanden heeft: « de LELIAERTS! »

DE MASKARADE.

AKTUALITEIT VAN 1848.

PIERLALA, *Vlaming*.

ARLAQUIN } *Ministers*.

PIERRO }

Het tooneel verbeeldt den toer.

Eerste tooneel.

Pierlala. — He! Arlequin! He! Pierro!... komt hier eens jongens, weet gy niets met de Maskarade, zegt my eens myne zaligheid? dat heb ik zoo geern; maer wat zie ik, gy zyt geene ordinaire persoonadjen? Aen de glans van uwe kleeren zou ik misschien wel raden wie ge zyt. Gy komt van Brussel, ik ben het zeker. Antwoordt dan? ha gy spreekt geen vlaemsch! den duivel, nu ben ik er! laet my het aen uw oor zeggen... is 't zoo niet! Verdord! ik zie het aen de snee. — En gy daer Pierro! met uwe kiekenmaeg op uwen neus, gy zyt Rogier, niet waer? Ja! Ja! Kazal en Rogier!

Pierro. — Silence!...

Arlequin. — 'T es pour nous, hier incognito!

Pierlala. — Waerlyk, myne geliefde staetsmannen, gy zyt in uw element; en drommels, men kan wel zien dat het budjet vet is geweest voor de generaels.

Arlequin. — Non pas trop, mynheer, ze zie dat de flamand nog nie es geput uit tout-à-fait; ze divertir nog hielder, ze moet nog weet van geld, hein?

Pierro. — Eh ben! Pierlala? wa des daze zeg in de fameuze sté van flandre? 't es nie meer creveer van hong? ze zie 'nen prospérité die groei altyd op 'nen manier dat es bon pour al de gens, die weef en spin. 't Es pour ons 'nen affair van plaisir van te kyk dat es partout florissant dans le pays, hein! confrere?

Arlequin. — Zonder twyf! ze moe parforce publier, aen al de gens die wil hoor, dat es envoyés du ciel nous, voor sauer van de dood al die brave mens.

Pierro. — Mais, Pierlala, aen mée genie 't exécuter, wa dat es loger in myn hoof, ze mag certainement zeg dat nieman is en état van te finnisser iets zoo beter as ik. (*aen Arlequin.*) Pour ça, ze moe nie denk, chère confrère, dat ze wil spreek pour moi tout seul; personne kan nie beter ken as ik wa feur nen groote talent es le votre om 't exercer, en te manier nen portefeuille in 't ministère. 't Es wa millioenen es niemedal pour toi.

Arlequin. — Dat es connu, hein? mais, ze moet ook avouer, 't es auncunement difficile pour un français. Die repesantant van Gente zwyg maer, *tout dit*, en d'ander, ze discuter, ze parodier, en ze make veel lawyde, mais aen 't es van te stem, ze knik *Ja* alle maal toujour in de kamer, ha! ha! ha!...

Pierro. — 'T is justement comme ça dat ze moe leer die dwaze mens, wat dat es van nie 't ignorer, comment dat ze moe regeer ne volk dat es ni courageux genoeg om te regeer zy zelf.

Pierlala. — Meester, dat is gesprokenlyk in een koffyhuis (*aen Arlequin.*) Maer denkt gy mynheer de baron, dat dit volk, hoewel het heden genoeg verbasterd is, om zulke schande op te eten, denkt gy dat het hem altyd aen goede redens zal ontbreken, om niet een maal te begrypen, dat geene vreemden het regt hebben, om hem in zyn huis de plaets aen te wyzen, waer het zyne potten en pannen moet zetten.

Arlequin. — Mais, dat es zonder twyf! 't es très-naturel ze zal wakker kom eens; 't es précisément pour ça, dat je van de bonne occasion profiteer, om die mens ne goeie kazak te confectionneer, die ze zal difficilement verslyt, je pense. Want die domme bees zoe wel ignorer dat es ne Franschman gepasseerd in Bruxell.

Pierro. — C'est ça, Bravo! confrère! dat es comme je pense aussi moi.

Pierlala. — Dat is allerbest, maer gy weet zeker niet wat er omgaet in den geest van 't volk.

Pierro. — Ha! ha! ze wil spreek, je crois, van die flamingant, die es maekt tant de bruits, dat ze zoe wel durf avanteurer van te spreek de waerheid. Ja ja! 't is sur dat die gens nie es al te facile; dat ze zoe wel leg uit à tout le monde, wat es te zyn gepriver van zyn reg. En 't es vraiment waerach! 't zoe étonneer my niemedal, dat die flamingant, die es nog courageux, zoe schreeuw in al de sté van Flandre pour te maek ne groote meeting voor al de Flamand van de werel.

Pierlala. — Ja, meester, dat zullen zy durven, en zy zullen zeggen tegen hunne vlaemsche broederen van buiten en binnen: Mannen laet ons eens zien hoe dat de zaken staen, de grondwet zegt... —

Arlequin. — Tant mieux waerach! Tant mieux! Alors ze zal roep en schreeuw wy in *Echo du Parlement*, 't es pour nous flamingant aussi. 'T es wy wil précisément dat, dat es wil les flamingants.

Pierlala. — Voor de friem, meester. En als men in de kamers over eene eisch van 't vlaemsche volk zal discuteeren.

Pierro. — Ha, ma foi! ze zal voter contre alors.

Arlequin. — Précisément.

Pierlala. — En als de Vlamingen zullen petitionneeren.

Pierro. — Je zal lach daer mē, ferme.

Pierlala. — En als zy u het regt zullen vragen, om de beambten hunne tael te doen aenleeren.

Pierro. — Je zal faire semblant van écouter niemedal.

Pierlala. — En als zy zullen eischen dat voor het vlaemsche volk, in de vlaemsche gewesten, hunne tael in de reregts-hoven, provinciale en communale raden gesproken worde. En dat de officieren van het leger, dat ons zoo veel schoone kluiten kost, by hun examen proeven van eene grondige kennis in de vlaemsche tael moeten geven.

Arlequin. — Parbleu! 't is niet zoo facile as dat, je zal ridiculiseer alweer dat in *Echo de Parlement* die wy betaet met de finans der contribuab...

Pierro. — 'T is très-prudemment, je pense?

Pierlala. — Dat laet ik goed, meester; maer wanneer de Vlamingen eens het hoofd wat hooger opheffen, en dat zy, hoewel wettelyk, de stem wat luider laten hooren?

Arlequin. — Ho! ho! alors, je zal roep aen Pierro: Sauve qui peut, en je loop tous deux en France!!!

Stadsbudjet 1861.

Al de dag- en weekbladen van gheel de stad, de *Journal de Gand*, *Echo*, *Stad Gent*! — den hoed aflezers, voor die dry knikkelbeenen van het stadhuis. — *Nouveliste*. *Beurzen-Courant*. *Stad Gent*! 't Werkverbond niet, hebben het budjet van de stad ontvangen voor 1861. De werklieden zyn nog niet gerekend by die Heeren; de Werklieden, tellen in Gent niet; 't is nog wat vroeg, het woord is aen de fransche blague, aen de mannen van gewigt, afgevallene van den « *ha! ça ira!* » van 1848. Doch wy echten, over het algemeen weinig prys, aen de vleiende uitgezondering, waer- van wy het voorwerp zyn, ons voorhoudende van zoo weinig mogelyk, — daer wy, als het de waerheid geldt, noch burgemeester, noch schepenen willen in d'oogen zien — zoo weinig mogelyk de goede gunst der stadhuisheeren na te jagen! Het *Werkverbond*, hoe sterk het ook in den neus moge ketelen, zal niet te min zich met het bestuer bezig houden, en in het algemeen belang der burgery, zoo bespot en misleidt, door een afpersend en onderdrukkend libera-

lismus, — in het vlaemsch, hoort gy, Wel Edele Heeren? — de daden des bestuers beoordeelen, gelyk wy die verstaen, zonder intezien wie dat wy voorhanden hebben, en zonder te berekenen wat er van persooncele drukking, moge uit voort vloeyen.

Wy danken de gemeente van ons blad heel en al op zyde te laten, *hoe min aenriek hoe liever*: De aenraking der grooten is ten allen tyde voor de kleinen te schadelyk geweest, op dat wy er zouden na jagen. Men is hunne slaef of hunnen vyand: wy verkiesen dit laatste, want hunnen vyand is de waerheid, hunne slaef, de logen!

De ontvangsten voor 1861 worden op 2,834,746 geschat, en de algemeene uitgaven op 2,666,640,06 franken, dus een overschot van 218,106,07 franken.

Maer zyn die 218,106 franken en 7 centimen wel den overschot? Neen, hierin is begrepen 101,139 franken 99 centimen, som die betrokken is in het verschil opgerezen tusschen de Stad en de Hospitiën en de Arme Kamer, voor den boomverkoop in de bosschen van deze bestueren, voor de jaren 1869, 1860 en 1861. Dus den opregten boni die men rekenen mag is maer 116,966 franken 08 centimen, en daerin is den boni van 1860 nog begrepen alsook sommen die nog in betwisting en dus als geene beschikbare hulpmiddel kunnen aanzien worden. Dat zeg het vertoog-schrift van het schepen kollegie zelf. Duš wat blyft er nog van die groote som van 218,106 franken en 7 centimen over.

Ondanks dezen grooten overschot stelt het kollegie voor:

1° Het magazynsregt in den Entrepot met 3000 franken te vermeerderen.

2° Het regt op de aenplakbrieven, met 200 franken te vermeerderen.

3° De opbrengst der boeten in zaake van Burgerstucht, met 250 franken te vermeerderen.

Twee subsidie vragen zyn van de hand gewezen: namentlyk die der *Union pharmaceutique* van Oost-Vlaanderen, om dat er geene voldoende inlichtingen over het nut harer werkzaamheden bestaen en van het *Taelminnend Gezelschap*.

Onder de buitengewoone uitgaven voor 1861, rekend men: 4000 franken voor eene brandspuit in den St. Pieters wyk. 8333-32 fr. (eerste derde der subsidie) voor de nieuwe kerk buiten de Brugschepoort. 20,000 franken aen de nieuwe St. Annakerk. 42,800 franken voor de nieuwe mejesschool by St. Anne. 9000 franken voor den aankoop der gemeenteschool van Meulestede. 15,000 franken voor het bouwen eener loskaei buiten de Kortrykschepoort. 200,000 franken voor de werken rondom de groote Statie. 10,000 franken voor de herstelling der oude Laken-Halle, (1ste subsidie) en 300 franken aen de maetschappyy de *Tael is gansch het Volk*, tot viering van haer 25 jarig jubelfeest in 1861.

Onder die woorden uitgaven staen 66,364 franken aengeteekend voor het aenleggen van den boulevard aen de Brugschepoort, benevens nog 70,187 franken voor kas-seide werken, voltooiing der school op St. Pieters, enz., enz. Wy zullen hier al op terug komen.

Stads-Nieuws.

Waer toe dienen de piskakken op de straten? Heeren patroonen der openbare vuiligheid?

Dat er schildwachten noodig zyn rond het stadhuis, is ongetwyfeld, maer op de Hoogpoort, in den darm, die van deze straet tot de Onderstraat leidt, gekend onder den naem van 't straetje van den *Pantalon Blanc*, waer toe dienen de schildwachten, welke men aldaer den eenen tegen de anderen vindt; en dat nog in overtreding met de reglementen van garnizoens-dienst, mits zy van des morgens tot 's avonds aen het rooken zyn, daer en hoven de passanten by den neus nemen! Zou er geene mogelykheid zyn van die kopergekleurden representanten der openbare vuiligheid eene betere destinatie te geven?

Sint Pieters-Nieuwstraet, is zeker wel ook eene schoone straet? zou het niet kunnen zyn van er hier of daer een aenhanger van het liberael koordeken te logeren, wy zouden ten minsten zeker zyn van er in 't kort plankieren te zien leggen, welke zouden toelaten dat men er ten minsten den voet kan opstellen. Heden is het eene echte halsbrekery! Wanneer die gewigtige doorsné aen het Begynhof zal gemaekt zyn, en dat mynheer Dehemptine, regt van zyn huis naer de Casino zal kunnen ryden, thans, Ah! wat zouden wy gelukkig zyn, wilden de Liberaelen Stadhuis-Heeren, den neus eens op St. Pieters-Nieuwstraet steken!

VAN GROOT AENBELANG.

Met de aenstaende kiezing voor de volkskamer, zal er in de bureelen van de *Journal de Gand* en *tutti quanti*, eenen permanente depot geopend worden van suikerbollen met opium en zeem in vergulde pillen. Men bekomt ze gratis, De kiezers *badauds* die voor het zoet mondjen zyn: advies.

Zullen de barrakmannen die dit jaer naer de foire komen, alweer stukken van 20 franken tusschen de duimen van sommige beambten moeten draeyen, om op het St. Pietersplein eene plaets te kunnen krygen? 't Is gauw gewonnen zal men zeggen, ja, maer een bestuer dat overal, in 't Ryke Gasthuis lyk in het Hospitaal, al die bezorgdheid toont om de ongeregeldheden voor te komen, zou aen een zoodanig trafikkesken, wel een einde mogen stellen. 't Is aenstoetelyk dat beambten der regentie, eenen impost ligten op eene klas van menscheu, die alreede aen de gemeentē een pas-sabel goed sommeken opbrengen. Dit misbruik schynt zoodanig toegelaten dat de beambten welken wy beoogen, het verleden jaer aen een barrakman in eene openbare herberg op St. Pietersplein, voor eenige flesschen champagne, de keus eener plaets overliet.

Wy hooren zeggen dat eenige rondloopers van de *Stad Gent*, om beter te zeggen van 't gemeente bestuer, in de Herbergen, het *Werkverbond* lasteren, wegwerpen en hun de byna overledene *Stad Gent* opdringen — Is het waer mynheeren? Ha! dat is niet fraei — wat geeft het aen de *Stad Gent* van 80 geabonneerde te verliezen, als men de slaef is van het Bestuer er moeten geen *Hanskens* mankeren.

Maendag toekomende zal de *Stad Gent*, niet verschynen, er is groote eklips in de winkel, haren opsteller moet eenige Stadhuys Heeren een LAVEMENT gaen stellen.

« *Dielman-SEPT en zyn Kruis?* » Antwoordt daer op. — 'k Kan niet, 'k moet te velen lachen.

AENBELANGEND BERIGT.

De *Sans noms, non sans cœur*, verwittigd zyn geëerd publiek dat de plaets van voorzitter in haer midden eerlang zal ledig vallen. « De honorable Heer Dierman-Seth, door de koning Leopold 1er, Georges-Chretien-Frederic, hertog van Saxe-Cobourg-Cotha, tot ridder van zyn orde verheven zynde, kan de plaets niet blyven bekleeden, hy moet zich gaen laten portretteren. »

Dierman-Seth gedekoreerd — voor diensten bewezen aen het lydende menschedom, zou den eenen den anderen niet moeten bekyken en met verwondering zeggen: *maer met wie lacht men hier?*

Dierman-Seth, de brutaliteit vleesch geworden: *qu'e change!* titels: twee jaren voorzitter van eene weldadigheids maetschappy, 40 Werklieden in het gevang geholpen, 1 meter 70 centimeters dik!

Mogen wy een klein contrastjen aenstippen.

Het oogmerk der instelling der maetschappy voormeld is heilig, dat bekennen wy, en het gepaste antwoord door een der stichters aen de toenmalige schepen der openbare werken gegeven: *Zonder Naem ja, maer niet zonder Hert*, kon niet oogenblikkelyk gezegd worden, van iemand die niet gevoelt en niet bereid was zich op het altaer van het lydende menschedom te zelfofferen. Welnu de stichter welke dit zoo diepe en veel zeggende antwoord, op het gezegde: « *t is eene maetschappy zonder naem,* » heeft gegeven, die tot het oprigten dezer instelling, het meest heeft medegewerkt, zich zelve misschien heeft te kort gedaen in zyne handelszaken en waerschyndelyk benevens veel andere stichters, niets anders najaegde als het vertroostende doel, van den lydende te helpen, die man, zit in het rasphuis, het heeft hem aen geld ontbroken en hy heeft gezondigd tegen het kapitaal.

Dierman-Seth, in tegendeel, heeft niets van die zorg op den aerm gedragen, niets dan de manie van zyne vollyvigheid zyn geheel enal uitgezonderde NULLITEIT overal in evidentie te stellen, ten einde een kruiske te verkrygen dat wel verwonderd zal zyn van aen zyn knopgat te hangen; maer hy heeft het geluk van tegen het kapitaal niet te moeten zondigen, eenige machienen ondersteunen zyne honorabiliteit: Hy heeft geld om te betalen!!! de koning weet dat op zyne waerden te schatten, en daerom en daervoor en zoo voorts.... het is enkel om het verschil te toonen.

M. de Costerhoudt zich kloek, hy wilt de fr. 25-00 boet op den boek van den werkmans geschreven, en de 10 weken dagloon, a 2 francs daegs, meer fr. 3-50 achter gehouden daghuur, te samen de som van fr. 123-50 schuld, niet terug keeren; zyn stuk meesterknecht, wil het zoo. Mynheer die zeer leutig is en by oogenblikken al somtyds een farsken kan vertellen, zou er een beetje meer by winnen als man en nyveraer, met in plaets van kluchten te slaen, een weinig goede zin aen den dag te leggen en denken dat een werkmans, die moet voort leven, niet kan blyven op straat loopen.

Wy dachten met de zaek te laten rusten dat de heer Coster zou van zyn onwettelyk gedrag terug keeren, wy zyn bedrogen! 'T is spytig voor mynheer Coster want, wy gaen er met de zweep opzitten en hem in het *Werkverbond* een plaetseken in het partikulier geven: *advies*.

Wy krygen in de Drukkery van 't *Werkverbond*, wat veel bezoeken van politie beambten, die dan het eene, dan het ander willen weten. In het vervolg zullen wy aen niets meer beantwoorden. De Drukkers is vry en als wy zondigen tegen het Strafwetboek, men zal ons wel weten te vinden.

Wy hebben, by gebrek aen plaets, het onderzoek der Stoomketels, moeten verschuiven, alsmede een artikel op de Winkels der meesterknechten.

Wy hooren dat de Letterzetters zich gaen vereenigen, dit zal een groot geluk zyn voor de toekomst dezer nuttige en onmisbare kunstgezellen.

Grondwet van België.

In den naem van het Belgisch Volk, het nationaal Kongres, besluit:

EERSTE HOOFDSTUK. — VAN DE KAMERS.

2de Vervolg, ziet ons nummer 6.

ART. 42. De kamers hebben het regt om de voorgestelde artikels en wyzigingen te verdeelen en te verbeteren.

ART. 43. Het is verboden in eigen persoon verzoekschriften aen te bieden.

Elke kamer heeft regt om de tot haer gezonde verzoekschriften aen de ministers over te zenden.

De ministers zyn verplicht, telkens dat de kamer zulks vereischt, uitleggingen over den inhoud dezer verzoekschriften te geven.

ART. 44. Geen lid van de eene of de andere kamer kan vervolgd worden voor de gevoelens of stemmingen welke

hy in de uitoefening van zyn ambt daergesteld heeft.

ART. 45. Geen lid van de eene of de andere kamer kan gedurende den zittyd vervolgd of aengehouden worden, in zake van strafregt, behoudens het geval van heeter daed, dan met toelating der kamer tot de welke hy behoort.

Geen lyfswang kan tegen een lid van de eene of de andere kamer, gedurende den zittyd, uitgeoefend worden dan met de bovengemelde toelating.

De inhechtenishouding of de vervolging van een lid der eene of der andere kamer blyft uitgesteld gedurende den geheelen zittyd, indien de kamer zulks vereischt.

ART. 46. Elke kamer bepaelt, door hare regeling, de wyze volgens dewelke zy de haer toegekende werkzaamheden vervult.

EERSTE AFDEELING. — VAN DE KAMER DER

VERTEGENWOORDIGERS.

ART. 47. De kamer der vertegenwoordigers is samengesteld uit afgevaardigden, regtstreeks door die burgers gekozen welke den door de kieswet bepaelden cynsbetalen: welke cyns noch boven 100 guldens regtstreeksche belastingen, noch onder twintig guldens mag gaen.

ART. 48. De kiezingen geschieden by provincie-afdeelingen en in plaetsen door de wet bepaeld.

ART. 49. De kieswet bepaelt het getal der afgevaardigden volgens de bevolking; dit getal mag niet grooter zyn dan de evenredigheid van éénen afgevaardigden op 40,000 inwoners. Zy bepaelt insgelyks de vereichte voorwaarden om kiezer te zyn, alsmede den gang der kiezingenwerken.

ART. 50. Om kiesbaer te zyn, moet men:

1° Belg van geboorte zyn, of de groote inburgering verkregen hebben:

2° Zyne burgerlyke en staetkundige regten genieten:

3° 25 jaren ten vollen oud zyn op het oogenblik der kiezing:

4° In België woonachtig zyn.

Geene andere voorwaarde van kiesbaerheid zal mogen vereischt worden.

ART. 51. De leden der vertegenwoordigerskamer worden voor vier jaren gekozen. Zy worden alle twee jaren, by helft vernieuwd, volgens de door de kieswet bepaelde reeksorde.

In geval van ontbinding, wordt de kamer in het geheele vernieuwd.

ART. 52. Ieder lid der vertegenwoordigerskamer geniet, zoo lang als de zittyd duert, eene maendelysche schadeloosstelling van 200 guldens. Die in de stad wonen waer de zitting plaets heeft, genieten geene schadeloosstelling.

TWEDE AFDEELING. — VAN HET SENAET.

ART. 53. De leden des Senaets zyn in evenredigheid der bevolking van iedere provincie gekozen door de burgers welke de leden der vertegenwoordigerskamer kiezen.

ART. 54. Het Senaet is samengesteld uit een getal leden dat de helft min is dan het getal der leden der andere kamer.

ART. 55. De Senatoren worden voor acht jaren gekozen: zy worden alle vier jaren by de helft, vernieuwd, volgens de door de kieswet bepaelde reeksorde.

In geval van ontbinding wordt het Senaet in het geheele vernieuwd.

ART. 56. Om Senator te kunnen gekozen zyn en het te blyven, moet men:

1° Belg van geboorte zyn of de groote inburgering verkregen hebben:

2° Zyne burgerlyke en staetkundige regten genieten;

3° In België woonachtig zyn:

4° Ten minste veertig jaren oud zyn;

5° Ten minste 1,000 guldens regtstreeksche belastingen (patent daeronder begrepen) in België betalen.

In de provinciën waer het getal der burgers welke 1,000 guldens regtstreeksche belasting betalen, niet met de bevolking in verband staet als 1 op 6,000 inwoners, wordt dit getal aangevuld door de meest belaste burgers der provincie, tot bedrag van die evenredigheid van 1 op 6,000.

ART. 57. De Senatoren ontvangen noch bezoldiging noch schadeloosstelling.

ART. 58. Wanneer hy achttien jaren oud is, is s'konings vermoedelyke erfgenaem, van regtswegen Senator Hy bekومت slechts in zyn vyf-en-twintigste jaer raedslaende stem.

ART. 59. Alle Senaetsvergaderingen, welke men buiten den zittyd der vertegenwoordigerskamer zou houden, zyn van regtswege nietig.

(Wordt voort gezet.)

BURGERSTAND DER STAD GENT.

Sterfgevallen van 9 tot 15 february.

Joanna Kints, wed. Copyn, 66 jaren, Prinsenhof.
Arinée Van Hambach, huisv. Van Destel, 48 jaren, Rapestraat.
Adolphine De Loddere, huisv. Dua, 45 jaren, Leikaei.
Maria Van Torre, 16 jaren, fabriekwerkster, Berauw.
Vincent Leroy, 50 jaren, daglooner, Coupure.
Joanna Lanneau, huisv. Temmerman, 47 jaren, Rasphuisstraat.
Flamina Landrie, wed. De Schepper, 47 jaren, Veeerstraat.
Rosalia Keck, huisv. Van Coppelholle, 41 jaren, Coupuregang.
Frans De Bock, 58 jaren, daglooner, kleine Kuiperstraat.
Pieter Van Hoebroek, 44 jaren, daglooner, Kerkstraat.
Paulina Persegaele, huisv. Nelyneck, 29 jaren, Molenaerstraat.
Julia Scherrens, wed. Heyndrickx, 56 jaren, Onderbergen.
Pieter Soens, 21 j., brig. hy het 2e régiment artillery, Akkergermstraat.
Anna Theunis, 75 jaren, zonder bedryf, St-Antoniuskaei.
Pieter Van Vlaenderen, 69 jaren, vellenplotter, buiten de Dampoort.
Jan Mouton, 54 jaren, daglooner, Wolfenstraat.
Maria De Vreese, 65 jaren, zonder bedryf, kleine Bellevuestraat.
Maria Dupierreux, wed. Balin, 78 jaren, Savaenstraat.
Maria Demoerloose, 43 jaren, zonder bedryf Godshuis-hammeken.
Maria Speels, wed. Thoen 68 jaren, Kozynstraat.
Pieter Parrin 69 jaren daglooner, Byloke.
Amelia Zarde, 17 jaren klakkenmaekster, Stoppelstraat.
Maria Tuytten huisv. Govaers 57 jaren, Yperstraat.
Joris Dumont, 17 jaren, student, Nederpolder.
Maria Ollieux, 54 jaren, fabriekwerkster, Brugsche poortstraat.
Eugeen Bosman, fabriekwerker, Dekstraat.
Maria Duterne, wed. Schutz, 65 jaren Paellpelstraat.

Joannes Defemie oud 60 jaren schoenmaker. Roodekoningstraat.
Joannes Colle oud 55 jaren metselaer. Roygem.
Barbara Manilius oud 80 jaren zonder bedryf. Nederscheldkai.
54 Kinderen onder de 7 jaren.

Geboorten van 9 tot 14 february.

Van het mannelyk geslacht 15
Van het vrouwelyk geslacht 50) Totaal 65.

MERKTEN.

REGERING VAN GENT.

Middenprys der granen op de Gentsche Merkten.

Per hektoliter	8 february.	15 february.
Witte tarwe	22 87 a — —	25 42 a — —
Roode id.	23 1 a — —	23 1 a — —
Rogge	14 57 a — —	14 41 a — —
Geerst	— — a — —	— — a — —
Bockweit	17 55 a — —	19 — a — —
Haver	11 64 a — —	10 62 a — —
Aerdappelen, 100 k.	10 50 a — —	10 50 a — —

BROODZETTING.

Van den 15 om in te gaen den 17 February.

1 Kilo brood enkel tarwe gebuild	fr. 0 38
1 Kilo brood enkel tarwe ongebuild.	» 0 51
1 Kilo rogge.	» 0 20

ANNONGES.

VOORNAEMSTE VERKOOPINGEN.

Van Roerende Goederen, welke deze loopende weke
Publiek zullen Verkogt worden.

Dynsdag 19 February 1861, op gewoone ure, in de Verkoopzael Barrestraet, 20, publieke Verkoopning van Meubelen, engelschen Billard, enz. door EMM. DE BEER, zoon.

Woensdag 20 February 1861, op gewoone ure, in de Verkoopzael Huerdochterstraet, 6, te Gent, publieke Verkoopning van Meubelen, schoonen Billard met toebehoorten, twee Lokarissen met glazen deuren, Spiegels, enz. door CH. DROESBEKE.

Dynsdag 26 February 1861 en volgende dag, ter Verkoopzael Predikheerenlei, 37, te Gent, publieke Verkoopning van eene groote verzameling Schilderyen, oude Meubelen, Antiquiteiten, oud Porcelen, enz. door D. MASSYN.

GROOTE DANSZAE SPIEGELHOVE, Nieuwe Wandeling, te Gent.

Ter gelegenheid van den Karnaval, zullen op Zondag 10, Maendag 11, Dynsdag 12 en Zondag 17 February 1861, luisterlyke NACHTFEESTEN en BALS gegeven worden.

TER GELEGENHEID

VAN KARNAVAL.

Zullen er Maendag 11 en Zondag 17 February 1861, twee Luisterlyke DANSFEESTEN gegeven worden, in den Estaminet den KARPEL, Annonciadenstraet, 12, om 8 ure des avonds.

Ingangprys: 25 centimen per Persoon.

Elk zeg het voorts.

BERIGT.

Men maekt het publiek kenbaer dat er in den Estaminet BLANKENBERGHE, Brugschepoortstraet, 27, eene schoone ZAEI te bekomen is, verlicht door de Gaz, komende dienen voor eene groote Maetschappy.

BERIGT.

LOUIS DE RIDDER, Visscher, woonende St Lievenstraet, 214, laet het Publiek weten: dat hy zich gelast met de Booschappen van den heer RAYÉ, beroemden Geneesheer tot Vilvoorde, by Brussel; verders hy gelast zich ook met de Medikamenten van aldaer mede te brengen, alle 10 dagen. Hy beveelt zich in de gunst van een ieder.

JAN GEVAERT,

Vleeschhouwer, Bellevuestraat, 4, te Gent.

Heeft de eer publiek kenbaer te maken, dat er by hem te bekomen is eerste kwaliteit Rund- en Kalfvleesch aen
Fr. 1-36, 1-20 en 1-10 den kilo.

GERAERD SPELIERS EN VAN MULDER

Hebben de eer het publiek te verwittigen dat zy alle Zondagen LESSEN zullen geven, in de *Algemeene Wapenhandel*, in het lokaal *La Bonne Espérance*, kleine Vleeschhuissteeg, 3, by Ch. Van Audenaerde. ZEG HET VOORDS.

F. BOGAERTS, Drukker, Pré-aux-Clercs, by het Groot Vleeschhuis.